

Medlem tror at kunne fræmme os med sine Fantasier, thi Andet er det i Virkeligheden ikke, han med Hensyn til dette Punkt har trakteret os med.

Nimestad: Det glæder mig af den ærede sidste Ralers Ytringer at have faaet Bekræftelse paa, hvad jeg ogsaa nok havde set, at dette Forslag kun er Indledning til en lignende Etablering af Assistance ved Kontrollen paa alle andre Punkter af Administrationen. Det vilde i og for sig ogsaa være høist urimeligt, om man alene med Hensyn til Skibbygningsvæsenet vilde etablere en saadan særegen Assistance for Revisionen. Det ærede Medlem sagde meget rigtigt, at det maatte finde Sted paa alle Punkter, og det ærede Medlem mente, at det netop vilde være saa særdeles godt, om det var saaledes, idet han talte om dette Forslag med den Varme, som — jeg kan vel sige — Faderhærligheden indgiiver, thi jeg tør nok antage, at det ærede Medlem er den egentlige Fæder til denne Rænte. Jeg kan imidlertid ikke negte, at jeg ikke ved det ærede Medlems Foredrag er bleven videre beroliget med Hensyn til den Fare, som jeg under Forudsætning af, at Rænten fik et saadant Omfang, som jeg nok havde forestillet mig, ser i dette Forslag. Det ærede Medlem søgte vel at berolige os med, at vi snart fik et nyt Slags Ministerium, som var et Udtryk for Flertallet i Folkethinget, og at Statsrevisionen, som man vel tør haabe i saa Fald ogsaa vilde være et Udtryk for Flertallet i Folkethinget, vilde blive det en ganske fortræffelig Støtte. Dette kan være meget godt, naar Forudsætningen slaar til, men der ligger vel ogsaa i det ærede Medlems Foredrag en indirekte Anerkendelse af, at der under de nuværende administrative Forhold, hvis Ophør det ærede Medlem dog vel ikke sikkert kan høre for, netop i Etableringen af en saadan Administration ved Siden af den almindelige vil ligge en, som det forekommer mig, meget betydelig Fare for dens ordentlige Udvikling af vore Samsundsforhold. Det kan gjerne være, at Sagen vil tabe sin Betydning, naar den Forandring indtræder, som det ærede Medlem har omtalt, men det fremgaar deraf, at man netop tænker sig, at man, saalænge man har den nuværende Art af Administration — som det ærede Medlem betegnede det — ad den Vej vil se at faae Midlerne til et fuldigere Overtilsyn med denne Administration. Det er imidlertid netop dette, som jeg finder i og for sig at være yderst uheldigt og farligt, og derfor har jeg ment at maatte henlede Opmærksomheden paa dette Punkt. Naar det ærede Medlem mente, at de Fæder, jeg ser, dog maatte kunde være Spøgelser, fordi der ikke har viist sig store Fæder ved Andragendeudvalget, som jeg i sin Tid udtalte mig imod, maa jeg bemærke, at jeg ikke i og for sig mente, at dette Udvalg vilde føre til saa store Fæder;

jeg betegnede det blot som noget meget Ukorrekt at indføre et saadant staaende Administrationsudvalg, men at det iøvrigt har faaet en uskyldig Karakter og ikke i Virkeligheden forsøger at gribe mere om sig, hverken som Overadministration eller — hvad der undertiden er gjort Forsøg paa — som Overdomstol, tror jeg, at enkelte Medlemmer af Udvalget have haft en ikke uæsentlig Andel i. Jeg skal iøvrigt ikke sige mere om dette Forhold. Jeg er tilfreds med at have gjort opmærksom paa, at man ikke bør glide let hen over det, at man ikke ved den uskyldige Form, den ventlige Maade, hvorpaa det er kommet frem, det begrænsede Omfang, man her har givet det, skal komme ind paa en Vej, som med Tiden kunde blive meget farlig.

Berg: Det glæder mig, at mine Udtalelser have haft en noget mildnende Indflydelse paa det ærede Medlem, der nu fatte sig. Sammenligner man nemlig hans første og hans sidste Foredrag med hinanden, vil Enhver skjønne, at der er en væsentlig Forskel imellem dem, saavel i Færd som i Indhold. Jeg er enig med det ærede Medlem i at ville modsætte mig ethvert Forslag fra noget Statsrevisionsudvalg eller nogen Statsrevision, naar det har det begrænsede Indhold, der er antydnet i Statsrevisionens Betænkning; thi jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi ikke i Statsrevisionen bør have et femte Hjul til Bogen, men at Rænten bør betegnes ved en større Medhjælp, anvendt under Statsrevisionens fulde Ansvar. Det Sidste har det ærede Medlem Angst for; men han maa dog erindre, at vi nu anvende betydeligt mere til Statshusholdningsdriften, hvad Embedsmænd og deres Lønningssforhold angaar, samt i Henseende til store Foretagender, der henhøre under Slatens Virksomhed, end for en hel Del Aar tilbage, og desuagtet anvende vi ikke mere, end vi tidligere gjorde, paa at faae hele denne betydelig forrige Statshusholdningsdrift paaftet. For en vis Ræntegang, som jeg dog haaber, at det ærede Medlem ikke vil skjænke noget

Rettelser.

- Sp. 2057, S. 11 f. o.: „Konference“ læs: „Konferen-
rence.“
— 2185, S. 12 f. o.: „dette Skin“ læs: „Solens
Skin.“
— 2187, S. 11 f. o.: „Bohaver“ læs: „Bohave“.
— 2191, S. 14—15 f. o.; „udenfor“ læs: „udenom“,
— 2198, S. 24 f. o.: skal „videre“ indskydes efter
„sendes“.
— 2200, S. 22 f. o.: „Overarbejde“ læs: „overor-
dentlige Arbejder“.
— 2204, S. 18 f. o.: „Finantsministeriet“ læs: „Fi-
nantsudvalget“.